

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

neděle 4. dubna 2021

Pán skutečně vstal z mrtvých. Aleluja. Jemu buď sláva a vláda na věčné časy.

(Vstupní antifona neděle Zmrtvýchvstání Páně)

Průčelí Kaple Božího hrobu v Jeruzalémě uprostřed Chrámu Božího hrobu

Dnes církev slaví největší slavnost celého roku: Boží Syn, náš Pán, vstal z mrtvých. V radosti nad tím církev zpívá radostné Aleluja. Začíná velikonoční doba. Zároveň s nadějí ve velikost Boží lásky k člověku neseme před Boha všechnu starost o současný svět.

1) Připravme místo

Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, svíce, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

2) Začínáme

Otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane,

Ostatní: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

Ostatní: A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého

Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ Sk 10,34a.37-43 (Jedli a pili jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání.)

Apoštol Petr na základě pokynu ve snu poprvé v životě vstoupil do pohanského domu, ale ke svému překvapení zjistil, že Bůh si vedl i pohanského vojáka Kornélia. Když začal vyprávět o své cestě, Duch svatý sestoupil na pohany! Na to apoštol reaguje zvěstováním evangelia, které je zároveň vzorem předávání základů křesťanské víry.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.

A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.

On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vší rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

ŽALM 118

Žalm 22, který zazněl na Květnou neděli, je strhující modlitbou Krista na kříži. Jeho protipólem je Žalm 118 jako fascinující zpěv o Kristově vzkříšení. Jeho slova se často objeví v textech Nového zákona.

Odpověď: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, – jeho milosrdenství trvá navěky.

– Nechť řekne dům Izraelův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla, – Hospodinova pravice mě pozvedla.

– Nezemřu, ale budu žít – a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli, – stal se kvádrem nárožním.

– Hospodinovým řízením se tak stalo, – je to podivuhodné v našich očích.

2. ČTENÍ Kol 3,1-4 (Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus.)

Autor na konci druhé kapitoly rázně odmítá spoutání křesťanů všelijakými „zbožnými“ lidskými předpisy, co se má jíst, co nebrat do rukou... Moc vzkříšení roztrhala všemožná pouta a jsme nyní zcela svobodní pro Boha.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je

na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem. Aleluja.

EVANGELIUM Jan 20,1-9 *(Ježíš musel vstát z mrtvých.)*

Tímto textem začíná Jan vyprávět o události vzkříšení, které dokumentuje několika konkrétními příběhy (jde o svědectví aktérů). Je třeba zahlédnout zlom vyprávění, vždyť ještě předchozí verš mluvil o smrti. A také nepřehlédněme, jak teprve postupně apoštolové uvěří skutečnosti vzkříšení.

Slova svatého evangelia podle Jana

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“

Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel.

Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

Můžeme si přečíst homilii papeže Františka, kterou pronesl (plánovaně bez připraveného textu) při mši svaté na Zmrtvýchvstání Páně na Svatopetrském náměstí 1. 4. 2018:

„Po vyslechnutí Božího Slova a tohoto evangelního úryvku (Jan 20,1-9) mi přicházejí na jazyk tři věci:

První je zpráva. Oznamuje se tam, že Pán vstal z mrtvých. Tato zpráva již od prvopočátků křesťanství přecházela od úst k ústům, byl to pozdrav: »Pán vstal z mrtvých«. Ženy, které šly pomazat Pánovo tělo, byly překvapeny. Boží zpráva je vždycky překvapivá, protože náš Bůh je Bohem překvapení. Je tomu tak od začátku dějin spásy. Počínaje Abrahamem, Bůh překvapuje, když mu říká: »Odejdi odtud, odejdi ze svojí země a jdi.« Následuje jedno překvapení za druhým. Bůh neumí podat zprávu, aniž by překvapil. A překvapení ti způsobuje pohnutí v srdci, dotýká se tě právě tam, kde to nečekáš. Překvapení, řečeno slovníkem mladých, je jakási podpásovka. Nečekáš je. Přichází, obměkčuje tě. Tedy zaprvé: zpráva vytvoří překvapení.

Za druhé: spěch. Ženy běžely, pospíchaly a řekly: Našly jsme to a to! Boží překvapení nás přivádějí na cestu ihned, bez čekání. Rozběhnou se, aby viděly. I Petr a Jan běží. Také pastýři oné vánoční noci spěchali: »Pojďme do Betléma, abychom viděli, co pověděli andělé«. I Samaritánka běží, aby svým sousedům řekla: »To je novina! Nalezla jsem člověka, který mi pověděl všechno, co jsem udělala.« A lidé věděli, co udělala. Nechali všeho a běželi. Hospodyně nechala brambory v hrnci, které pak našla spálené... Důležité je jít, běžet a spatřit to překvapení, tu zprávu. Dochází k tomu i dnes. Když se v našich čtvrtích, obcích stane něco mimořádného, lidé se běží podívat. Spěchají. Ondřej neztrácel čas a rychle šel za Petrem, aby mu oznámil: „Našli jsme Mesiáše.“ Překvapení dobré zprávy se vždycky předává rychle. V evangeliu je jeden, který si dává trochu na čas, nechce se mu riskovat. Pán je však dobrý a s láskou očekává Tomáše, který říká: »Uvěřím, až uvidím jeho rány.« Pán má trpělivost i s těmi, kdo tolik nespěchají.

Zpráva, překvapení a rychlá odpověď. Třetí věcí, kterou vám chci dnes říci, je otázka: A já? Mám srdce otevřené Božím překvapením? Jsem schopen pospíchat anebo opakuji stále stejnou písničku: »Až zítra, uvidím zítra.«? Co mi říká překvapení? Jan a Petr běželi ke hrobu. O Janovi nám evangelium říká, že »uvěřil«. Také Petr »uvěřil«, ale na svůj způsob, vírou trochu smíšenou s výčitkou, že zapřel Pána.

Zpráva, která překvapuje, uvádí do spěchu, a potom otázka: A co já dnes o těchto Velikonocích? Co udělám? Co uděláš ty?“

<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27422>

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/velikonoce> nebo na <https://www.kanan.cz/velikonoceb.htm> nebo na <https://www.kanan.cz/1velikonoceb.htm> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/30906-ovecky-slavnost-zmrtvychvstani-pane> .

4) Vyznání víry

Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Boha,
Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.
Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
skrze něho všechno je stvořeno.
On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.

Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.

Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta
byl umučen a pohřben.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.

Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.

A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života,
který z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.

Amen.

5) Společně prosíme *Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby*

P: Lidé Ježíše zabili, ale Bůh ho třetího dne vzkřísil. Nyní je po Boží pravici a přimlouvá se za nás. Proto mu s důvěrou přednesme své prosby:

1. Prosme za nás, za křesťany, abychom usilovali o svatost, ke které jsme byli křtem povoláni.
2. Prosme za všechny, kdo sice Boha neznají, ale konají to, co je v jeho očích správné.
3. Prosme za mír pro všechny národy.
4. Prosme za všechny, kterým utrpení a samota brání prožívat opravdovou radost.
5. Prosme za naše společenství, abychom byli pravdivými a věrohodnými svědky radostné zvěsti o spáse.
6. Prosme za všechny zemřelé, aby navěky mohli přebývat v Boží blízkosti.

P: Neboť ty jsi, Pane, vzkříšení a život. Tobě buď chvála na věky věků.

Všichni: Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu.

Všichni: Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK

Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na

<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.

Žehnání velikonočních pokrmů v rodinách

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života.

Žehnací modlitbu pronáší zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu neprovází ani znamení kříže, ani kropení svćenou vodou. Je na kněžích, aby tento text k žehnání pokrmů nabídli svým farníkům.

Úryvek z Písma pro žehnání pokrmů na výběr: Gn 1,27–31a; Gn 9,1–3, Lk 11,9–13.

Žehnací modlitba pro požehnání pokrmů:

**Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože,
ty všechno naplňuješ svým požehnáním;
shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtvýchvstání tvého Syna
děkujeme za tvé dary,
které mají sloužit k uchování našeho pozemského života,
a uč nás přijímat je z tvých rukou tak,
aby všechno směřovalo k tvé oslavě.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.**